

เกษตรแควหน้า

เรื่อง - ภาพ : นายประภาส ปราติปะเลท
สำนักงานเกษตรจังหวัดตรัง

เกษตรกรเมืองตรัง... ผลิกแพ่นดินปลูกลำไยนอกฤดูกาล สร้างรายได้เป็นหลักล้านต่อปี

“เนื้อแน่น กรอบ หวาน หอม อร่อย” เนื้อหาขึ้นป้าย การันตีคุณภาพของลำไยเพชรเวียงพิงค์ ลำไยสายพันธุ์จากภาคเหนือ แต่ปลูกและจำหน่ายได้ในภาคใต้ ซึ่งเป็นสวนลำไยที่นำเชื้อถือได้ว่าเป็นรายแรกที่นำบานปลูกในจังหวัดตรัง กั้งยังประสบความสำเร็จให้เห็นเป็นรูปเป็นร่าง ปริมาณลำไยที่ออกสู่ท้องตลาดทุกรุ่นการผลิตไม่เคยเพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค และการวางแผนจำหน่ายทำให้เพียงวันจำหน่ายด้านหน้าสวนเท่านั้นก็หมด...

จังหวัดตรังถือว่าเป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ ได้ชื่อว่าเป็นเมืองยางพารา เมืองขนมเค้ก และเมืองหมูย่าง เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเกษตร มีการปลูกยางพารา เป็นอาชีพหลัก ปลูกปาล์มน้ำมันเป็นอาชีพรอง ปลูกไม้ผล พืชผักและอื่น ๆ รวมทั้งด้านการทำท่องเที่ยว และหากกล่าวถึงด้านการเกษตรแล้วก็ถือว่าเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ที่สามารถปลูกพืชเศรษฐกิจได้อีกมากหลายหลาหลายชนิด ยิ่งเฉพาะราคาพืชเศรษฐกิจจันดับหนึ่งอย่างยางพารา ตลาดมีความผันผวน ราคากตกต่ำ เกษตรกรก็ยิ่งมองหาพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นมาปลูกเสริมชดเชยกับรายได้ที่หายไป บางครบทดลองปลูกพืชที่ไม่เคยปลูก ก็ประสบความสำเร็จถึงกับยอมโค่นยางพาราแล้วนำพื้นที่มาปลูกพืชชนิดอื่นแทน เนื่อง เพราะมองเห็นทางเลือกที่ดีกว่า

เอก เช่น นายปิยวิทย์ เก้าคุณการ และนายยงศักดิ์ เก้าเอี้ยน สองคนพื้นทอง

เรียกชานกันในนามโกปาน และโดยงเป็นคนไทยเชื้อสายจีนจึงมีคำนำหน้าว่าโก คือหมายถึงคำเรียกนำหน้าชื่อว่าพืช นายปิยวิทย์ เก้าคุณการ อาศัยอยู่ หมู่ที่ 1 บ้านປะเหลียน ตำบลປะเหลียน อำเภอປะเหลียน และนายยงศักดิ์ เก้าเอี้ยน อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 93/1 หมู่ที่ 3 ตำบลบางด้วน อำเภอປะเหลียน จังหวัดตรัง

9 ปีก่อนหน้านี้ ทั้งสองคนยังคงทำการเกษตรเช่นเดิมกับคนอื่น ๆ ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอของภาคใต้ คือทำการทำสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน ไม้ผลบางชนิดที่ชื่อเชื่อเลื่องลือเฉพาะถิ่น ไม่มีการทำเกษตรที่แตกต่างไปจากอดีตที่ผ่านมา ทั้ง 2 คน ก็เช่นกัน ทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก แต่เนื่องจากช่วงที่ผ่านมาราคายางพาราค่อนจะผันผวน และมีแนวโน้มว่าจะตกต่ำลงไปอีก จากที่เคยมีรายได้เป็นกอบเป็นกำจากการทำสวนยางพารากลับกลายเป็นว่ารายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย อันเนื่องมาจากค่าครองชีพ ที่สูงขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ นายปิยวิทย์และนายยงศักดิ์ เก้าเอี้ยน ผู้ซึ่งมองเห็นความต่างในการทำการเกษตรเริ่มมองหาพืชเศรษฐกิจตัวอื่นเข้ามาเสริม หวังจะสามารถสร้างรายได้ชัดเจนกับที่หายไป จากราคายางพาราตกต่ำ พวกเขารู้ว่า การทำสวนยางพาราของบรรพบุรุษที่ผ่านมา ยังคงไปได้ด้วยดี เป็นอาชีพดั้งเดิม มีความรู้ความชำนาญแต่หากมีสิ่งที่แตกต่างที่เป็นผลผลิตทางการเกษตรเช่นเดียว กัน และยังไม่มีในจังหวัดตรัง ก็น่าจะเป็นการสร้างรายได้ให้กับชาว夷ไม่น้อย

ทั้ง 2 คนพื้นทอง มีภูมิลำเนา เป็นชาวจังหวัดตรังโดยกำเนิด แต่มีญาติที่รักจักกันในจังหวัดยะลา มีโอกาสเดินทางไปมาหาสู่กันบ่อย และพบว่า สวนลำไยพันธุ์เพชรเวียงพิงค์ของญาติที่ปลูกในจังหวัดยะลา เจริญเติบโตและให้ผลผลิตดี ออกดอกออกคุณภาพ อีกทั้งผลผลิตที่ได้ยังมีคุณภาพ ขายได้ราคา และประสบความสำเร็จ จึงแนะนำให้ทั้ง 2 คนปลูกจากนั้นก็ได้เริ่มศึกษาเรื่องการปลูก การดูแล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลำไยพันธุ์เพชรเวียงพิงค์มาเรื่อย ๆ และมั่นใจว่า หากนำมาปลูกที่จังหวัดตรัง ก็น่าจะให้ผลผลิตที่ไม่แตกต่างกัน เพราะทั้งนายปิยวิทย์และนายยงศักดิ์ ไม่มีพื้นฐานความรู้ด้านการเกษตรที่ไม่ใช่สวนยางพารามาก่อน จึงทราบดีว่าหาก

สนใจจริงจัง ควรต้องศึกษาให้แน่ใจ รวมทั้งต้องทดลองปลูก ระหว่างนั้นจึง ทดลองนำต้นพันธุ์ลำไยเพชรเวียงพิงค์ จากจังหวัดยะลา มาปลูกที่จังหวัดตรัง โดยทดลองปลูกภายนอกบ้านและ เพื่อบ้าน หลังละ 1- 2 ต้น ศึกษา การให้น้ำ การให้ปุ๋ย การให้อารมณ์ และลำไยที่ปลูกเพียงไม่กี่ต้นได้รับการ ดูแลรักษาอย่างดี ให้ผลผลิตออกมากใน ช่วงที่ลำไยจากภาคเหนืออยังไม่ออก สู่ตลาด หรือที่เรียกว่าลำไยนอกฤดูกาล ให้ผลผลิตตามที่ ส่งผลให้ผู้คนสนใจ มาขอซื้อไปรับประทานกันจนหมดตัน เพราะรสชาติหวาน กรอบ เนื้อมาก หนาน เมล็ดเล็ก ก็เริ่มมองเห็นสู่ทางว่า นี่คือทางรอด หรือทางออกอีกทางหนึ่ง ในสภาวะการณ์เช่นนี้

จากการความสำเร็จในการทดลอง ปลูกลำไยนอกฤดูกาลดังกล่าว เมื่อมันใจ ว่าทำได้จริง จึงตัดสินใจที่จะปลูกอย่าง จริงจัง โดยหาพื้นที่ปลูกและโคนสวน ยางพาราเก่า จำนวน 13 ไร่ มาปลูกลำไย เต็มพื้นที่ ที่เลือกปลูกลำไย เพราะเห็นว่า ผลไม้ชนิดอื่นราคากลางๆ ไม่ได้ เมื่อได้ ที่ลำไยให้ผลผลิต ราคามี่เครียด ก และ ในพื้นที่จังหวัดตรังยังไม่มีสวนลำไย ประกอบกับวิถีด้านการกินของชาว จังหวัดตรัง จะเลือกแต่สิ่งดี ๆ มีคุณภาพ จึงเชื่อว่าหากผลิตลำไยให้ได้มาตรฐาน คุณภาพดีตามลายพันธุ์ ก็น่าจะขาย ได้ราคาย่างแน่นอน

ดังนั้น ได้ตัดสินใจไปที่จังหวัด ยะลาอีกครั้ง เพื่อซื้อกิ่งพันธุ์นำมาปลูก โดยใช้พันธุ์เพชรเวียงพิงค์เป็นกึ่งตอน นำมาจำนวน 600 ต้น ปลูกในระยะ 6 x 6 เมตร เริ่มดำเนินการปลูก และผลิตลำไยนอกฤดูกาล ปีแรกในปี พ.ศ. 2552 แต่ทุกอย่างก็หายใจโดย ด้วยกลิ่นหอม ช่วงเริ่มต้นให้ผลผลิต ประสบกับปัญหาน้ำท่วม ต้นลำไยเสียหาย ไปบ้างบางส่วน ทำให้ตกใจและท้อบ้าง แต่พอตั้งสติได้ก็ตั้งหลักใหม่ เริ่มพื้นฟู

สวนลำไยใหม่ และเริ่มทำการผลิต อย่างจริงจัง ในปี 2553 ปรากฏว่า “ปืนใช้เลย” ลำไยให้ผลผลิตกว่า ครึ่งหนึ่งของจำนวนต้นที่ปลูกไว้ เมื่อถึง ระยะเวลาเก็บเกี่ยวผลผลิต ก็เริ่มนำ ผลผลิตออกจำหน่ายให้กับลูกค้า ลูกค้า บางรายพอทราบข่าวก็พากันมาซื้อ ถึงสวน บางรายก็จองกันไว้ล่วงหน้า สำหรับราคาขายในตอนนั้น ขายส่ง กิโลกรัมละ 70 – 80 บาท ขายปลีก กิโลกรัมละ 90 – 100 บาท ขายดีมาก ผลผลิตออกมากเมื่อไรก็ขายหมดเกลี้ยง ทุกครั้ง โดยผลผลิตจะออกมากในช่วง เดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ซึ่งจะ ตรงกับช่วงเทศกาลตรุษจีนพอดี จาก ความสำเร็จดังกล่าวของนายปิยวิทย์ และนายยงศักดิ์ ในที่สุดก็โโค่นสวน ยางพาราเก่า ที่หมดอายุการใช้งาน มากพยายามพื้นที่ปลูกลำไยเพิ่มอีก จำนวน 30 ไร่ ในปี 2554 และเริ่มให้ผลผลิต เป็นลำไยนอกฤดูกาล และเก็บเกี่ยว ผลผลิตได้เมื่อเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ ปี 2555

สำหรับการปลูกใช้ระยะห่าง ระหว่างแ睇และต้น อยู่ที่ 6 x 6 เมตร ทำให้สามารถปลูกต้นลำไยได้ ไร่ละ 45 ต้น การขุดหลุมปลูกทำได้ง่าย โดยขุดหลุมปลูกให้ลึก 50 เซนติเมตร กว้าง 50 เซนติเมตร นำปุ๋ยชีวภาพ รองกันหลุมก่อน และนำกิ่งพันธุ์ลงปลูก กลบปากหลุม พูนดินให้สูงจากโคนต้น ไม่มากนัก ส่วนการให้น้ำใช้ระบบปริงเกลอร์ ซึ่งจำเป็นต่อการปลูกลำไย เพราะ ลำไยชอบน้ำ โดยระบบปริงเกลอร์ของ สวนลำไยพันธุ์เพชรเวียงพิงค์แห่งนี้ วางได้ต้นลำไย ให้ท่อน้ำและหัวสปริงเกลอร์ ยื่นออกไปตามแนวของกิ่งลำไย เพื่อให้ลำไยได้น้ำอย่างทั่วถึง การให้น้ำ ลำไยนับว่าสำคัญที่สุด นับตั้งแต่ลำไย เริ่มติดอก ควรให้น้ำอย่างเต็มที่ ระยะ 2 – 3 วันต่อครั้ง แต่เนื่องจากสภาพ อากาศของจังหวัดตรัง ยังมีฝนชุกและ

อากาศchein ใจไม่ต้องให้น้ำลำไยทุกวัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ หากปกติ คือ ไม่ร้อนไม่ชื้น ก็ให้น้ำระยะห่าง 2 – 3 วันต่อครั้ง ในแต่ละครั้งก็ลังเกต ดูผิดนิ หากเห็นว่ามีความชื้นมาก ก็ลด水量ลงหนึ่ง

การตัดแต่งกิ่งและการกำจัด วัชพืช เป็นสิ่งที่ควรทำอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะการกำจัดวัชพืช ไม่ควรให้มีวัชพืชขึ้นรกในสวน เพราะจะก่อให้เกิดโรค ส่วนการตัดแต่งกิ่ง หลังจากเก็บผลผลิตเรียบร้อยแล้ว ทึ่งช่วงเลิกน้อย แล้วตัดแต่งกิ่งพอกลมควร ไม่ควรตัดแต่ง กิ่งให้เหลือน้อยเกินไป เพราะลำไยจะติดผลผลิตติดต้องให้มีกิ่งเยอะ จากนั้น จึงเริ่มให้ปุ๋ย แม้จะดูเหมือนการทำสวนลำไยเป็นเรื่องไม่ยากนัก สามารถควบคุมโรคและแมลงไม่ให้มาบุกวนได้ แต่ปัญหาสำหรับคนทำสวนลำไยในภาคใต้ คือ ศัตรูพืชอย่างค้างคาว ที่มักโฉบกิน ลำไยทั้งพวง ทำให้เกิดความเสียหาย ค่อนข้างมาก ซึ่งในปี 2556 มีค้างคาวมากไม่ยั้ง ไปกินบ้าง แต่ไม่มากนัก ส่วนในปี 2557 ประสบปัญหาค้างคาว ค่อนข้างมาก เนื่องจากผลไม้ในระยะนี้ ยังไม่ให้ผลผลิต ค้างคาวจึงพุ่งเป้าที่ สวนลำไย และกว่าจะจับตัววัดก็ทำให้ผลผลิต ลำไยถูกค้างคาวเอาไปกินกว่า 10 ต้น ที่เดียว

การป้องกันและกำจัดค้างคาว ทำได้เพียงการเฝ้าระวัง เพราะค้างคาว มาในเวลากลางคืน หากจ้างแรงงานฝ่าก์ ต้องเสียค่าแรงงานสูง จึงเลือกใช้วิธีนำตาข่ายมาซึ่งดักทางบินของค้างคาว เมื่อค้างคาวติดตาข่าย ก็ทำให้เข้าถึงต้นลำไยไม่ได้ อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตัวเองของค้างคาวยังมีอยู่

ทำให้ระยะหลังค้างคาวเริ่มพัฒนาเปลี่ยนช่องทางบินจากทางราบเป็นทางดิ่งเพื่อหลีกตัวข่าย ทำให้ในปี 2557 ต้องเสียลำไยให้กับค้างคาวไปจำนวนมาก

ต้นทุนที่สิ้นเปลืองอีกประการหนึ่งซึ่งหากสวนได้มีทางออกอื่น ก็น่าจะช่วยลดต้นทุนได้คือ อุปกรณ์สำหรับค้ำยันต้นลำไย เมื่อต้นใหญ่ ติดผลเยอะ จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ค้ำยัน ในปัจจุบันทางสวนได้ใช้ไม้ไผ่ในการค้ำยัน แต่อายุการใช้งานของไม้ไผ่เมื่อต้องตากแดดและฝนจะมีอายุการใช้งานไม่เกิน 2 ปี ทำให้ต้องเปลี่ยนไม้ค้ำยันใหม่ ซึ่งลำไยแต่ละต้นต้องใช้ไม้ค้ำยันมากกว่า ๆ 5 - 6 อัน เศียรเปลี่ยนอุปกรณ์ค้ำยันต้นลำไยเป็นเหล็ก เพราะเห็นว่าเหล็กมีอายุการใช้งานยาวกว่าไม้ไผ่ แต่เมื่อถึงเวลาใช้จริง กลับใช้ประโยชน์ได้ไม่มาก เพราะหนักและเกิดสนิมเมื่อถูกน้ำ หากจะป้องกันไม้ให้เกิดสนิมก็ทำได้ยากเนื่องจากภาคใต้มีฝนตกต่อเนื่อง และลำไยเป็นพืชที่ต้องการน้ำสูง การรดน้ำเป็นประจำสม่ำเสมอ ทำให้การใช้เหล็กค้ำยันแทนไม้ไผ่ไม่ได้ผล

นายยงค์ดี เล่าให้ฟังเพิ่มเติมว่า กิ่งพันธุ์ชุดแรกของลำไยเพชรเวียงพิงค์เริ่มให้ผลผลิตได้เมื่ออายุครบ 4 ปีของ การปลูก จึงเก็บผลผลิตและวางแผนจำหน่ายหน้าสวน ผลผลิตมีเท่าไรก็ขายหมดไม่เหลือให้พ่อค้าคนกลางมารับซื้อไปขายเอากำไรอีกทอด ปัจจุบันแปลงแรกที่เริ่มลงไว้ 13 ไร่ ขยายพื้นที่ปลูกออกมาก็แปลง ทำให้มีสวนลำไยในกรตุ้ดและห้วยหมด จำนวน 43 ไร่ หากไม่ประสบปัญหาโรคและแมลง ลำไยจะให้ผลผลิต

เฉลี่ย ต้นละ 200 – 300 กิโลกรัม จำนวนต้นที่ให้ผลผลิต ประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนต้นทั้งหมด สำหรับความพิเศษที่เชื่อว่าหลายสวนมีไม่เหมือน คือ การไม่ใช้สารเคมีกับลำไย อาจมีบ้างในช่วงที่ลำไยต้องการสารเร่ง แต่ก็นานพอ ก่อนการเก็บผลผลิตมาวางจำหน่ายซึ่งสารตกค้างจะไม่เหลงเหลือ ผู้บริโภคจึงสบายใจได้ว่า ลำไยเพชรเวียงพิงค์ของสวนแห่งนี้ไม่มีสารเคมีป่นเปื้อน

ด้านนายชลินทร์ ประพฤติวงศ์ เกษตรจังหวัดตรัง กล่าวว่า สวนลำไยของนายปิยวิทย์และนายยงค์ดี ได้ปฏิบัติตามหลักการจัดการสวนลำไยที่ดีและเหมาะสม GAP พิช จนได้รับเครื่องหมายรับรองคุณภาพ Q จาก กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยผ่านการตรวจรับรองแปลงเบื้องต้นจากสำนักงานเกษตรอำเภอปะเหลียน และสำนักงานเกษตรจังหวัดตรัง เนื่องจากเป็นผลผลิตทางการเกษตรที่ได้มาตรฐานสามารถเข้าสู่ตลาดส่งออกได้ถ้ามีผลผลิตเพียงพอ รวมทั้งปลอดภัยจากการพิษพร้อมทั้งยังมีการคิดค้นวิธีป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูพืชโดยวิธีธรรมชาติอีกด้วย เช่น การป้องกันกำจัดค้างคาวด้วยตาข่ายทำให้ลำไยพันธุ์เพชรเวียงพิงค์ของสวนมารวยได้รับความนิยมจากผู้บริโภค

ด้วยตีตอลอดมาจนถึงปัจจุบัน และในส่วนของสำนักงานเกษตรอำเภอปะเหลียน และสำนักงานเกษตรจังหวัดตรัง ได้เข้าไปแนะนำส่งเสริมด้านการบริหารจัดการสวนนอกจากนั้นยังแนะนำและขยายผลให้เกษตรกรรายอื่นได้มีการปลูกเพิ่มขึ้น เพราะลำไยจากสวนมารวยของทั้ง 2 ท่านยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภคและตลาด ซึ่งยังสามารถที่จะขยายพื้นที่ปลูกได้อีก เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนสวนยางพาราเป็นสวนลำไย และปลูกเป็นลักษณะเครือข่าย จะได้ดูแลชึ้นกัน และกันในการบริหารจัดการสวน ผลผลิตและตลาด

อย่างไรก็ตาม สวนลำไยมารวยพันธุ์เพชรเวียงพิงค์ของนายปิยวิทย์และนายยงค์ดี ถือได้ว่าเป็นสวนแรกของจังหวัดตรัง แม้ว่าปัจจุบันมีเกษตรกรจำนวนหนึ่งปรับเปลี่ยนการทำการทำเกษตรแบบเดิมที่ทำเฉพาะสวนยางพารา มาเป็นพืชอย่างอื่นแล้ว แต่สวนมารวยแห่งนี้ก็ยังผลิตลำไยที่คงคุณภาพไว้ไม่เปลี่ยนแปลง และยังคงเป็นที่นิยมมากที่สุดของจังหวัดตรัง ดังเนื้อหาคำโฆษณาหน้าสวนที่ว่า **เนื้อแน่น กรอบ หวาน หอม อร่อย**

สนใจและซื้อต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อได้ที่ นายยงค์ดี เก้าเอี้ยน สวนมารวย สวนลำไยเพชรเวียงพิงค์ รายแรก ของจังหวัดตรัง เลขที่ 93/1 หมู่ที่ 3 ถนนท่าพญา-หาดเลา ตำบลบางด้วน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง โทรศัพท์ 08 8819 4360 หรือ 09 3692 5471